

ĆWICZYCIEL (1) *sb m*

I pl ćwiczyci(e)lmi.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Ten kto poucza, wychowuje, kształci; eruditor, exercitator, exercitor Cn: Nád to/ y ćielefne oyce náfze mielifmy ćwiczycielmi [castigatores] BudNT Hebr 12/9.

KN